

Hvorfor siger jeg ”nej” til vielse af homoseksuelle par?

I den forløbne tid er jeg flere gange blevet spurgt om min holdning til eventuelle vielser af homoseksuelle par i den danske folkekirke.

Og lad det være klart med det samme: Jeg går ikke ind for, at homoseksuelle skal have muligheden for at indgå ægteskab i den danske Folkekirke!

Tillad mig at starte et helt andet sted – langt væk fra kirkens kor – ude på en af de utallige golfbaner i verden. I sportsgrenen golf går det, som de fleste er bekendt med, ud på, at slå til en lille hård kugle med et såkaldt golfjern. Det drejer sig om at få bolden i hul på færrest mulige slag. Teknikken med at ramme bolden præcist hver gang er svær at beherske, og det er på ingen måde en let sport at udøve. Da jeg selv var aktivt medlem i en golfklub spillede jeg ofte klubturneringer, som var åbne for alle klubbens medlemmer. Men der var nogle medlemmer, der mente, at det var for svært at konkurrere på laveste antal brugte slag på 18 huller, som ellers er normalen og helt i tråd med spillets formål og århundrede år gamle regler. Derfor mente denne gruppe medlemmer, at man skulle spille en turnering efter konceptet ”Norsk Stableford”. Det gik ud på, at man måtte kaste golfbolden én gang med hånden på hvert hul. På dén måde kunne man redde sig lidt ud af de problemer, som man kom i, ved at kaste bolden i stedet for at skulle slå til den med et jern. Det var unægtelig noget nemmere at spille dén slags golf. Kastet skulle tælle som et ordinært slag med golfjernet og på dén måde lignede ”Norsk Stableford” jo faktisk den rigtige golf, som man havde spillet i århundreder. Men golfreglerne sagde noget andet. Hvis man skal kalde det golf, må man kun bruge et golfjern til at slå golfkuglen med. Alt andet er ikke golf, men kun noget, der ligner. Jeg kom til at tænke på dette eksempel, da jeg til en bekendt skulle forklare min holdning til vielser af homoseksuelle i folkekirken. Jeg medgiver gerne, at eksemplet kan virke meget firkantet og alt for forenklet i forhold til den tilsyneladende komplekse diskussion om teologi, bekendelsesskrifter og ligestilling, der foregår i denne tid. Men i princippet er det vel det samme, der sker.

For jeg mener, at man i bestræbelserne på at kunne inkludere alle mennesker – uanset seksuel orientering – i muligheden for at få en kirkelig vielse af deres parforhold, gradbøjer bekendelsesskrifternes og Bibelens ord om ægteskab til noget, der ikke stemmer overens med det oprindeligt tænkte.

Den politiske stemning – og tidsåndens meninger – må ikke være bestemmende over kirkens ”regler”; Bekendelsesskrifterne og Bibelen. Den efterhånden så berømte § 4 i Grundloven siger: ”Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten.” Den

danske folkekirke er altså evangelisk-luthersk. Det vil sige, at vores folkekirke hviler på evangeliet om Jesus Kristus som vores Frelser og Forsoner, og på den lutherske lære, der bl.a. indbefatter bekendelsesskriftet Den Augsburgske Bekendelse.

Begynder man at gå imod forståelserne og meningene bag ordene i Bibelen og bekendelsesskrifterne ved at skabe ritualer og muligheder, der ikke findes belæg for i de selvsamme steder – og hvorpå folkekirken står – så er folkekirken ikke længere evangelisk-luthersk. Hvad den så er, kan jeg ikke svare på. Men man lader sig drive væk med tidens strømninger, og fjerner sig fra den sikre ø, som bekendelsesskrifterne udgør for mange i denne foranderlige og forgængelige verden. Jeg mener, at den danske folkekirke er stærk nok til at stå imod den til enhver tid siddende kirkeminister, både dennes politiske holdninger og dennes indsigt i kirkens bekendelsesskrifter og teologi (eller manglen på samme). Og jeg er ikke imod, at homoseksuelle kan få en borgerlig vielse, og efterfølgende kan blive velsignet i kirken. Men jeg vil ikke benytte mig af muligheden for at vie homoseksuelle par – indstifte et ægteskab. For jeg mener ikke, at man, med Bibelen og bekendelsesskrifterne som grundlag, kan udarbejde et ritual til vielser af homoseksuelle. De ord, som man skal bruge, findes jo ikke. Man kommer til at give folk indtryk af, at de kan være noget, som de ikke er – nemlig ægtefolk i kristen forståelse. Og min forståelse af ægteskab er; at det er et bindende forhold i kærlighed mellem en mand og en kvinde.

Det minder lidt om "Norsk Stableford". Hvis man – i fordrejet ønske om at imødekomme alles ønsker og behov – tillader golfspillere at kaste golfbolden med hånden i stedet for at slå til den med golfjernet, så skal man ikke kalde det "golf". For det er ikke golf, men noget andet!

Mads Zachodnik